

if old books were to be found in public places for general sale
the day of an annual fair was chosen for the purpose
as there would be many people about. And there is no better time
for a fair than when the weather is warm, and the days are long
and the birds sing well, and the flowers are in bloom.
So it was decided, and the fair was opened on the 1st of June
at 12 o'clock noon, and continued until 5 o'clock in the afternoon.
There were many visitors, and the fair was a great success.

כת"י נין רבינו הגר"ש המוסר לשואל דבר תשובה
ההלכה משמו

במכתב זה נראה כי הגר"ש נהוג להשתמש ב"תקנות הדיון" כاسمכתא מפורשת להכרעת הדין וה נהוג הרצוי ב"הלכות דינין" למעשה! "...שאלתי לזקני מרן הגאון רבי יוסף שלוי אלישיב שליט"א כדלהלן:...

והшиб מרן שליט"א: זה "מתקנת הדיוון..." שככה"ג לא עושים את הב"ד במקום הנקבע, אלא במקום ההשקעה. וילכו לבית דין בחוץ לארץ..."

הכותב והעורך דאו היה השופט הד"ר יצחק קיסטר¹²⁹, שהיה משפטן ידגול וምורסם, ומושם כך התבקש לעורוך את החוקים ההלכתיים בשפה ברורה. (או, בטרם הכירוסום והתמענות מעמד בתי הדין, עדים היה שורת ההרגשה שם יעלו הכללים בלשון משפטית

מעניין לענין: הטוען הרבני ר' צבי יונתן סייר בראיון לכתב עת כי הופעתו הראשונה בבית דין הייתה בהרכבת שישב בו רבינו. ובין השאר היה עליו להזכיר רשימות של הוצאות כדמי מזונות ועוד. אחרי שהסתומים הדיון, פגשו הגראי"ש בחו"ז ואמר לו כי לדעתו באי הכח של הצדדים מסרבלים ומאריכים את הדיונים ללא תועלת, והיה עדיף אילו היה נקבע בתקנות בתיהם הדיון להגביל את מקרי הופעות של מיופי-כח. ענה על זה הר' יונתן: וכי אם הטוען הרבני לא היה עורך בצורה מסודרת את טבלאות וטוריו החשבונות, היו הדיינים מבזבזים על זה זמן בעצם?

הגבילו הגריינש: בזה אתה צודק...

129. שימש כשופט עוד בזמנם האנגלים, ואחריו כוות המדינה התמנה לשופט בה"מ המחויז בתל אביב, ולאחר מכן כבביה"מ העליון. נודע בשעריים כאיש אמון הולך לפי תורת ישראל ולאורם של גדולי ישראל, וקידש שם שמיים ברבים בתחום עבודתו הציבורית.

סופר, כי בארץ ישראל באותו שנים לא היה בנמצא בכלל הספר "שווית מהרשד"ם" הידוע כאחד מספרי הפוסקים היסודיים ביותר, וכן ספרי פוסקים אחרים. ובבית הד"ר קיסטר היו ספרים אלו בדףם הקדמון שהעלה אותם הנגיד המפורסם ר' יעקב הלפרין מייסד "זכרון מאיר", עם ביתו וריהיטיו מהגולה. ואחריו שבלו והתפזרו הוצאות ר' הלפרין מביתו, והד"ר קיסטר אסף ללימוד בהם, והוא שגורים על פיו. גם הדינים הניל ורבינו בינויים היו מעיניים בቤתו בספרים חשובים ונדיירים אלו בנושאים שעלו לפניהם לדין בביה"ד.